

Artists' Island

Taiteilijoiden saari

Konstnärerernas ö

Harakka 1.–30.9.2023

Taiteilijoiden saari 2023 Artists' Island Konstnärernas ö

Harakan saari / Harakka Island / Stora Röntan 1.-30.9.2023

Taiteilijat / Artists / Konstnärerna: Sirkku Ala-Harja, Annette Arlander, Pira Cousin, Lotta Djupsund, Aino Favén, Noora Geagea, Kalle Haapala, Siiri Haarla, Iris Hälli, Olof Kangas, Liisa Kallio, Osmo Kivimäki, Kastehelmi Korpijaakko, Anni Leppälä, Pekka Luhta, Marika Maijala, Päivi Maunu, Soili Mustapää, Heikki Mäntymaa, Tuula Närhinen, Tuomo Rainio, Harriina Räinen, Kaisa Salmi, Johanna Suonpää, Petra Vehviläinen, Virpi Vesänen-Laukkanen, Kari Yli-Annala, Aoi Yoshizawa

Kuraattorit / Curators / Curatorer: Anna Jensen & Eliisa Suvanto
(Porin kulttuurisäätiö)

Auki ti-pe 13-18, la-su 12-17

Open Tue-Fri 13-18, Sat-Sun 12-17

Öppen ti-fr 13-18, lö-sö 12-17

Yhteysvene Piper kulkee saareen Kaivopuiston laiturista, Café Ursulan vierestä 8:30 alkaen puolen tunnin välein (klo 14.30 ei vuoroa).
The island can be reached by a boat from Ullanlinna pier, next to Cafe Ursula.
The boat runs every half an hour from 8:30 (no boat at 14:30).
Anslutningsbåten Piper trafikerar från Ulrikaborgs brygga, bredvid Café Ursula med start 8:30 varje halvtimme (ingen båt 14:30).

www.harakka.fi

Instagram: @harakan_taideilijatalo

Facebook: @harakantaideilijatalo

Taitto / Layout: Marika Maijala

Paino / Printing house / Tryckeri: Markprint Oy, 2023

Näyttelyä tukeneet / Supported by / Med stöd av:

Taiteilijoiden saari 2023 – Pesä saarella

*Kuraattorit Anna Jensen & Eliisa Suvanto
(Porin kulttuurisäätiö)*

Kun vierailemme saarella ensimmäistä kertaa keväällä, linnut tappelevat pesäpaikoistaan ja yhteisalus Piper on aloittanut kulkunsa edellisenä päivänä. Linnut toistuvat taiteilijoiden puheissa, kuinka niiden myötä ajan kehämäisyys ja kaiken kierto tulee näkyviin. Vuosien myötä linnut tulevat tutuiksi taiteilijoille ja keskustelut niiden kanssa tärkeiksi. Myöhemmin keskustelemme lintujen kanssa moneen kertaan väistellämme niitä matkalla lautalta saarelle. Ystäviä emme vielä ole, linnuille olemme vieraita, uhka saaren ulkopuolelta, pesimäalueelle kuulumattomia.

Saari tuntuu pesältä, ja taiteilijoiden talo erityisesti. Pesästä, jossa haudotaan teoksia, ajatuksia, ideoita ja praktiikoita, ja jossa nämä kehittyvät vahvoiksi, kykeneviksi, täysin omanlaisekseen taiteeksi. Saarella tehtävässä taiteessa erityislaatuista on tutkimuksellinen, paikkasidonnainen, kestollinen tai tilallinen ulottuvuus, joka monien taiteilijoiden praktiikkaan on ympäristön myötä muodostunut. Teokset syntyvät merestä, kivistä, aaltojen rantaan huuhtomista synteettisistä- tai luonnonmateriaaleista, lintujen sulista ja luista, maaperään juurtuneista kasveista, kelirikoista, mahdollisista ja mahdottomista matkoista työhuoneelle, taiteilijatalon yhteisön kanssatyöskentelystä, saaren väkivaltaisesta historiasta (miltä tuntuu työskennellä tiloissa, joissa mahdollisesti on valmisteltu kauheuksiin tähtääviä kemiallisia aseita?) ja monenlaisen tiedontuottamiseen ja välittämiseen tähtäävästä nykyisyydestä. Helsingin muiden lähisaarien tavoin Harakka on vierailijoille avoin kohde ja sinne tullaan tarkkailemaan lintuja, oppimaan luonnosta, ympäristöstä, merestä ja sen asukkaista.

Ajan olemus muuttuu saarelle tultaessa. Vain muutama minuutti mantereelta vie syvälle saaristoon, jossa pysyvyyden ja muutoksen välinen jännite tuntuu käsinkosketeltavalta. Kaikki muuttuu jatkuvasti vuoden kierron mukaan, mutta jokin saarelaisuudessa tuntuu pysyvältä eri tavalla kuin mantereen, joka on alati altis globaalin maailman myrskyille. Tämä peruskallio on mah-

dollistanut sen, että osa taiteilijoista on ehtinyt työskennellä saarella vuosikymmeniä. Lopputulos on ainutkertainen. Kymmenet vuodet ovat hioneet taiteellista toimintaa, rakentaneet uusia kerroksia ja merkityksiä, mutta myös mahdollistaneet havainnoinnin ja havaintojen tallentamisen tavalla, joka ei muutamassa vuodessa ole mahdollista. Lopputulos näkyy teoksissa, kymmenissä ja taas kymmenissä objekteissa, joihin saarella tehdyt löydökset on ikuistettu, ja toisaalta taas saarelaisten arjessa, johon muuttuvat elinolosuhteet vaikuttavat. Ilmastokriisiä ja muuttuvia luonnonilmiöitä voi tarkastella datan avulla, mutta saarella työskentelevälle taiteilijalle se tulee esiin hyvin käytännöllisinä ongelmina, kun meri ei enää jäädy ja siten mahdollista kulkua talvisin, tai aallokko estää rantautumisen.

Taiteesta tiedontuottamisena on viime vuosina puhuttu paljon, jopa niin, että taiteen kokemuksellinen ja elämyksellinen puoli tuntuu unohtavan. Harakassa näiden kahden tehtävän välille ei synny juopaa, vaan taiteen taianomainen lumo ja vetovoima ovat merkittävä osa sitä, miten saarella syntynyt taide tallettaa ja välittää tietoa, tarinaa ajastamme ja siinä tapahtuvista muutoksista. Näyttelyssä ja katalogissa olemme halunneet tuoda esiin moninaisuutta: miten monin muodoin, tekniikoin ja menetelmin saareen eri aikoina saapuneet taiteilijat työtään tekevät. Näyttelyssä uudet teokset yhdistyvät vanhoihin, ja vuosikymmenien ikäiset teokset syntyvät uudelleen uusien rinnastusten ja esitystapojen kautta. Ne kertovat saaren ja siellä työskentelyn historiasta ja tekevät näkyväksi, miten ei vain saarella, vaan myös taiteessa kaikki teemoista muotoihin on syklisiä: mikään ei vanhene, mutta aika tarjoaa erilaisia perspektiivejä teosten tarkastelulle, ja näyttely todistaa mitä pitkäjänteinen ja paikkaan sidottu työskentely mahdollistaa. Samalla näyttely dokumentoi saarella vasta työskentelyn aloittaneiden taiteilijoiden alkumatkaa Harakassa ja toivomme, että näitä suuntia ja työskentelyn prosesseja on mahdollista tarkastella pitkällä aikajänteellä tulevien vuosikymmenten aikana.

Olemme kiitollisia siitä, miten meidät on toivotettu tervetulleiksi saarelle ja miten olemme saaneet astua sen maailmaan. Kun vierailimme Harakassa ensimmäistä kertaa edellisen Taiteilijoiden saari-näyttelyn yhteydessä, olimme sekä lumoutuneita että liikuttuneita saaren lukuisista kerroksista. Toivomme, että tämä kokemus avautuu myös uusille näyttelyvieraille ja muille saaren kävijöille. Sen lisäksi toivomme, että saari pysyy ennakkoluolettoman, tutkimuksellisen, välittömässä suhteessa ympäristöönsä tapahtuvan taiteen turvapaikkana ja kotina myös tulevaisuudessa. Että taiteilijoilla on

mahdollista rakentaa sinne pesä ja luottaa pysyvyyteen ja jatkuvuuteen. Että tällaisen toiminnan kumouksellisuus ja arvo fragmentoituneessa maailmassa ymmärrettäisiin, ja sitä pidettäisiin arvossa myös poliittisten päättäjien taholta. Kaupungin identiteetti syntyy erityislaatuista paikoista ja paikkojen ja praktiikkojen erityislaatuisuudesta juurtumisesta. Harakan kaltaisia ilmiöitä ei voi ostaa eikä tuoda muualta, ja siksi niitä on vaalittava.

Kiitos taiteilijayhdistys Harakka ry luottamuksesta, lämmöstä ja kutsusta kuratoida Taiteilijoiden saari 2023-näyttely. Lisäksi kiitämme kaikkia saaren taiteilijoita, näyttelytyöryhmää, Luontotaloa ja sen henkilökuntaa, Merenkävijöitä, saaren kiinteistöhuoltajia Saaraa ja Eddyä, ravintola Särkänlinnaa, saarten taidetoimijoiden AAH-verkoston jäseniä kumppanuudesta ja solidaarisuudesta, sekä rahoittajia Taiteen edistämiskeskusta ja Helsingin kaupunkia.

Artists' Island 2023 – Nest on an island

Curators Anna Jensen & Eliisa Suwanto (Porin kulttuurisäätiö)

When we first visited the island in Spring, the birds were fighting over their nesting places, and the island ferry Piper had started its season the day before. The birds recur in the artists' talks, and how the circularity of time and the cycle of everything become visible through them. Over the years, the birds become familiar to the artists who frequently have conversations with them. Later, we too talk with the birds, many times, as we dodge them on our way from the ferry to the island. We are not friends yet. We are still strangers to the birds, a threat from outside of the island, not belonging to the nesting ground.

To us, the whole island feels like a nest, and the Artists' house in particular. A nest where artworks, thoughts, ideas and practices are hatched, and where

they evolve into strong, capable art of their own. What makes art created on the island so special is the research-based, site-specific, durational or spatial dimensions that have become an indistinguishable part of many artists' practice through this environment. The artworks materialise from the sea, rocks, synthetic or natural materials washed ashore by waves, bird feathers and bones, plants rooted in the soil, sledges, possible and impossible journeys to the studio, the interaction with the artists' house community, the violent history of the island (how does it feel to work in a space where chemical weapons aiming for destruction may have been prepared?), as well as from the knowledge production and mediating of the presence. Like many islands surrounding Helsinki, Harakka is open to visitors, who come to the island to observe birds, learn about nature, the environment, the sea and its inhabitants.

The essence of time changes when arriving on the island. Just a few minutes from the mainland takes one into a deep archipelago where the tension between permanence and change feels palpable. Everything is constantly changing with the cycle of the year, but something about being an islander feels more permanent in a different way compared to the mainland, which is more vulnerable to the storms of a global world. This solid foundation has allowed some artists to work on the island for decades. The result is unique. The years have shaped artistic practices, building new layers and meanings, but also allowed observations and capturing of these perceptions in a way that is not possible in a shorter time. The results are reflected through the artworks – in the dozens and dozens of objects on which the discoveries made on the island are immortalised – and in the everyday lives of the islanders, influenced by changing living conditions. The climate crisis and changing natural phenomena can be explored through data, but for the artist working on the island, these changes become tangible through daily practical problems, for example the sea no longer freezing, making it impossible to walk to the island during winter.

In recent years there has been a lot of discussion about art as knowledge production, to the extent that the experiential side of it seems to be almost forgotten. In Harakka, there is no juxtaposition between these two aspects, but the magical allure and appeal of art is a significant part of how art created on the island captures and mediates knowledge, the stories of our time, and the changes that are taking place in them. In the exhibition

and catalogue we wanted to highlight diversity: the many forms, techniques and methods in which artists, who have come to the island in different times, work. In the exhibition, new works are combined with old ones, and decades-old works are observed through new juxtapositions and new ways of presenting them. They tell the stories of the island and the histories of working there, and make visible how not only on the island, but also in art, everything from themes to forms is circular: nothing expires, but time offers different perspectives on the works. Equally the exhibition shows what both long-term and site-specific work can enable. At the same time the exhibition documents the early days of artists who have just started working on the island, and we hope that these directions and working processes can be followed in the course of time in the decades to come.

We are beyond grateful for the way we have been welcomed to the island and allowed to enter its sphere. When we first visited Harakka during the previous Artists' Island exhibition, we were both enchanted and moved by the island's many layers. We hope that this experience will also unfold to exhibition guests and others visiting. Beyond that, we hope that in the future the island will remain a haven and home for open-minded, research-based art that is in direct relationship with its surroundings. That artists will be able to build a nest there and rely both on permanence and continuity. That the subversiveness and value of such action in this fragmented world is understood and appreciated, including the policy makers. The identity of a city is born of specific places and the specificity of places and practices of rootedness. Phenomena such as Harakka cannot be bought or imported from elsewhere and therefore it must be nurtured and supported.

Thank you to Harakka ry for your trust, warmth and invitation to curate the Artists' Island 2023 exhibition. We would also like to thank all the artists on the island, the exhibition team, the Nature House and its staff, Merenkävijät, the island caretakers Saara and Eddy, restaurant Särkänlinna, the members of the AAH network for their partnership and solidarity, and the supporters, the Arts Promotion Centre Finland and the city of Helsinki.

(Ha)rakkauden puolustus

"Minun identiteettini, aihepiirini, työtapani, metodini ja materiaalit ovat sidottuja tähän saareen, mutta nyt on uhka päällä, että täältä on lähdettävä."

Tuula Närhinen, Yhteishyvä-lehti, 11.7.2023

Kuvataiteilijan ammatti tarvitsee materiaalisuudessaan tilaa, aikaa, jatkuvuutta ja sitoutumista. Työhuone on taiteilijan työskentelyn lähtökohta, jossa kaikki tapahtuu. Harakan saarella taiteilijat sitoutuivat paitsi pitkäjänteiseen taiteelliseen työskentelyyn myös yhteistyön mahdollistavaan yhteisöllisten asioiden hoitamiseen.

Vaikka ihmisen aika saaren syvään aikaan verrattuna on mitättömän lyhyt, välittääkseen erilaisia aikoja kanssaihmisille taiteilijan työ tarvitsee pitkiä aikajäniteitä. Ylisukupolvinen hiljainen tieto on välittynyt Harakassa Taiteilijatalon alkutaipaleesta lähtien työskennelleiden taiteilijoiden olemisen ja ajattelun kautta. Taiteen tekeminen ja esittäminen ansaitsee rakenteet, joissa tuetaan sekä taiteilijan hitaasti rakentuvaa suhdetta paikkaan ja työhön että yhdessä jaetussa ympäristössä toimimisen synnyttävän yhteisöllisen muistin säilymistä. Valitettavasti Helsingin kaupungin poliittinen päätös muuttaa Harakan saaren työhuoneiden vuokrasuhteet enintään kahden peräkkäisen viiden vuoden määräaikaiseksi ajanjaksoksi uhkaa näitä molempia.

Harakan taiteilijoina toteuttamamme 'harakkaus' yhdistää paikkaan kohdistuvan rakkauden (amor loci) maailman rakastamiseen (amor mundi). Vaikka työskentelemme kaupungin hallinnoimissa rakenteissa, taide ylittää valtiolliset, kaupunki- tai maakuntakeskeiset siteet ja rajat. Se tapahtuu saarella tehtävässä työssä, huolenpidossa, oleskelussa, käyskentelyssä ja yhteyksinä siellä tapahtuviin prosesseihin, yhteisöihin, eläviin olioihin ja muuhun luontoon. On tärkeää että haasteellisessa paikassa säilyy jatkuvuus. Jos sitä ei ole, paikasta välittäminen on vaarassa kadota. Pienet itseohjautuvat yhdistykset voivat tehdä suuria paikallisia asioita. *Taiteilijoiden saari* -näyttelymme on siitä paras osoitus. Kiitämme kuraattoreita mahtavasti sujuneesta yhteis-

työstä sekä valtiota (Taiteen edistämiskeskus) ja työhuonevuokrauksen jatkuvuuden katkaisevasta päätöksestä huolimatta myös Helsingin kaupunkia tuesta näyttelyllemme.

Harakka ry.

Harakka ry on Harakan saarella työskentelevien taiteilijoiden yhdistys. Se edistää jäsentäiteilijöiden toimintamahdollisuuksia Harakan saarella, kehittää saaren taide- ja kulttuuritoimintaa sekä toimii yhteistyötahona saaren ja lähisaarien muiden toimijoiden kanssa. Yhdistys ylläpitää myös taiteilijöiden soutuveneliikennettä saaren ja mantereen välillä. Harakka ry on AAH – ART ARCHIPELAGO HELSINKI verkoston jäsen.

The Defense of love for Harakka

”My identity, my field, my way of working, my methods and materials are tied to this island, but now there is a threat that I will have to leave.”

Tuula Närhinen, Yhteishyvä magazine, 11 July 2023

The profession of the visual artist requires space, time, continuity and commitment in its materiality. The studio is the starting point of the artist’s work, where everything happens. On Harakka Island, artists commit themselves to long-term work and to managing the community affairs that make cooperation possible.

Although human time is insignificantly short compared to the deep time of the island, the work of the artist requires long periods of time in order to convey other times to fellow human beings. The multi-generational tacit knowledge has been transmitted on Harakka espe-

cially through the being and thinking of the artists who have been on the island since the foundation of The Artists’ House. Making and presenting art deserves structures that support both the slowly developing relationship of the artist’s studio to place and work, and the preservation of the communal memory created by working together in a shared environment. Unfortunately, the City of Helsinki’s political decision to limit studio leases on Harakka Island to a maximum of two consecutive five-year fixed periods threatens both.

As Harakka artists, love of the island combines love of place (amor loci) with love of the world (amor mundi). Even though we are managed by the City of Helsinki, art transcends national, city or regional ties and borders. It happens in the work done on the island, in staying, caring, visiting and in connection with the processes, communities, living beings and other things that take place there. It is important to maintain continuity in a challenging place. If it is not there, care for the place is in danger of being lost. Small, self-governing associations can do great things locally. Our Artists’ Island exhibition is the best proof of this. We thank the curators for their excellent cooperation and the state (Arts Promotion Centre Finland) and the City of Helsinki for supporting our exhibition, despite the decision to break the continuity of the artists’ workspace rental period.

Harakka ry.

Harakka ry is an association of artists working on the Harakka Island, which promotes opportunities for member artists to work on the island, develops artistic and cultural activities on the island, and cooperates with other operators on the island and neighboring islands. A rowing boat access between the island and the mainland for artists is also maintained by the association. Harakka ry is a member of the AAH – ART ARCHIPELAGO HELSINKI network.

The background features a repeating pattern of overlapping circles in two colors: a vibrant blue and a pale yellow. The circles are arranged in a staggered grid, creating a textured, marbled effect.

Artists

Taiteilijat

Konstnärerna

Sirkku Ala-Harja

Kuvataiteilija ja purjehtija, Harakassa vuodesta 2005

"Ihan liikaa – tasapainon anatomia". Galleria Lennätin, Harakka, kesäkuu 2023

”Minua kiinnostaa kaikki salaperäinen ja käsittämätön; valtameret, virtaavat joet, samurait, merihirviöt, Pompeii, hunnutetut totuudet ja yltiöpäinen muoti muutamia mainitakseni. Elämän käsittämättömyys visuaalisina merkkeinä antaa minulle luvan olla yhtä käsittämätön tässä kummallisessa maailmassa. Työskennellessäni etsin kuvan rajatilaa jossa maalauksen kautta voin sanoa jotain sellaista mihin sanani eivät taivu, mutta jonka joku voi tunnistaa ja ehkä ymmärtää.

Taidettani tällaisena kun se nyt ilmenee ei olisi ilman Harakan saarta. Matkalla työhuoneelle tapahtuu paljon. Meri kuljettaa, imaisee itseensä, kannattelee. Meri yhdistää ja erottaa ja sen syvyyksissä piilee mysteereitä, laivan hylkyjä ja merihirviötä.

Maalaukseni ovat kuin kuvallisia runoja, abstrakteja maisemia tai hetkelisiä muistumia historian kerroksista.”

Harakan saarella olevalla työhuoneella on Sirkku Ala-Harjan taiteeseen merkittävä vaikutus. Ala-Harjan runolliset maalaukset hehkuvat ja sykkivät värien reagoidessa valon suuntaan. Ennen taideopintoja Aallossa ja Kuvalla Ala-Harja opiskeli Helsingin yliopistossa luonnontieteitä, naistutkimusta ja filosofiaa.

Annette Arlander

Taiteilija, Harakassa vuodesta 1997

Kuvasin *Animal Years* ja *Animal Days and Nights* -sarjan videotyöt vuosina 2002–2014 Harakan saarella, asettuen kameran eteen noin kerran viikossa. Vuorokaudet kuvasin kahden tai kolmen tunnin välein. Kiinalaisen kalenterin kahdentoista eläimen mukaan nimetty sarja perustuu sykleihin, vuorokauden, vuoden ja kiinalaisen kalenterin kahdentoista vuoden kiertoon. Sarjan tavoitteena oli esityksellistää maisema kertomalla ympäristön muutoksista ja samalla havainnollistaa ajan kulumisen. Rakensin pitkäkestoisten performanssien perinteen pohjalta eräänlaista toistoon perustuvaa suoritusta, joka samalla tuotti visuaalisen säpäpäiväkirjan. Sarjan voi siten ajatella myös eräänlaisiksi matkamuiistoiksi ilmastonmuutoksen aikakaudelta, pullopostiksi tulevaan. Sen sijaan että yrittäisin ”vangita” maiseman juuri otollisella hetkellä halusin tallentaa maiseman moni-ilmeisyyden ja muuttuvuuden. Toistamalla saman kuvanrajauksen vuoden ajan yritin vastustaa houkutusta kääntää kamerani sinne, missä pilvet juuri sinä päivänä näyttivät komeimmilta ja välttää kiusausta tuottaa kauniita kuvia, jotka vain toistaisivat tiedostamattomia odotuksia siitä, miltä saaristomaiseman tulisi näyttää. Kun videoteoksia katselee tänään, vaikkapa kuvauspaikkojen läheltä löytyvien QR koodien kautta, tuntuu kuin teknologia olisi muuttunut vielä saaren maisemia enemmän.

Hevosen vuosi (2003) stillkuva videolta

Pira Cousin

Kuvataiteilija, Harakassa vuodesta 2016

Näyttelyssä esillä oleva vuonna 2022 valmistunut teokseni *Katoavat kalliot, vuoret* on essee-elokuva, joka käsittelee nykyihmisen luontosuhdetta kallioiden kautta. Suomen peruskallio on maailman vanhimpia. Vanhimmat osat ovat peräisin lähes maapallon syntyajoilta. Sen pinnan muodoista voidaan lukea maapallon syntyhistoriaa. Kallioiden kohdalla ihmistoiminnan aiheuttamien vahinkojen peruuttamattomuus konkretisoituu. Ihminen kykenee hetkessä tuhoamaan kymmeniä miljoonia vuosia vanhoja kallioalueita. Tuhoutuneiden kallioiden tilalle ei uusia nouse.

Minulla on ollut työhuone Harakan taiteilijatalossa joulukuusta 2016 lähtien. Taiteellinen työskentely on, ainakin omalla kohdallani, jatkuva orgaaninen prosessi. Työskentelyä on tukenut se, että työhuone on pysynyt samana useita vuosia. Saari, joka on osittain luonnontilainen ja suojeltu, on erityinen toimintaympäristö. Taiteilijatalon taiteilijat sekä saaren muut toimijat kuten Luontotalon työntekijät sekä saarella ympäri vuoden asuva perhe, joka vastaa saarella eri huoltotehtävistä, muodostavat saarella toimivan yhteisön. Jatkuvuus ja paikkaan sitoutuminen ovat mahdollistaneet hyvän yhteistyön.

Ajattelen aikaa, kallioiden aikaa ja hidasta liikettä.

Lotta Djupsund

Valokuvataiteilija, Harakassa vuodesta 2017

Kerran vuosia sitten seisoin bussipysäkillä. Olin vastikään muuttanut vasemmanpuoleista liikennettä noudattavasta maasta takaisin tänne oikeanpuoleiseen. Siinä odottaessani havahduin yhtäkkiä siihen, ettei minulla ollut minkäänlaista vaistonvaraista ymmärrystä siitä, mistä suunnasta odottamani kyyti oli tulossa. Se ei ollut pientä tai suurta epävarmuutta vaan oletussuunta oli kokonaan kadonnut, samoin kuin kaikki muutkin suunnat. Tilalla oli riemullinen kokemus kokonaisvaltaisesta kaaoksesta, jossa oli pelkkiä mahdollisuuksia. Sitä kesti korkeintaan pari sekuntia.

Olen ajatellut kokemusta syöverinä, jonka reunalla on katsojalle selkeä paikka ja katseelle suunta. Toisin sanoen: selkeästi rajattu syöverin kuva. Ehkä maailma voisi näyttää sellaiselta ilman kielen käsitettä. Teokseni saavat usein alkunsa kielellisistä tai käsitteellisistä havainnoista arjessa. Ajattelen arjen dokumentointia leikkinä, jossa tallentamisen ele ja kuva-kielen hallinta ovat tapoja pitää epävarmuuden tunnetta etäällä. Minua kiinnostaa arkikokemusten ja taidekokemusten väliset erot, ja ne henkiset tilat missä niitä koetaan.

Noora Geagea

Artist, in Harakka since 2021

HA HA, video still, 2023

Noora Geagea is a Finnish-Lebanese artist who mainly works with video and photography. She is a storyteller with interest in cultural attitudes and structures and body movement, as an expression of the individual and the collective. Her training weaves from competitive rhythmic gymnastics to camera assisting in feature films, with Geagea receiving an MA Fashion Photography degree from LCF, University of the Arts London in 2009. Her works have been shown in various museums and galleries including Forum Box Gallery, Helsinki, the Serlachius Museums Gösta in Mänttä, Finland, Weserburg Museum of Modern Art, Bremen, Salon Dahlman in Berlin and Aesthetica Art Prize exhibition by the York Museums Trust.

Aino Favén

Taiteilija, Harakassa vuodesta 1991

Nyt kolmaskymmeneskolmas vuosi Harakan taiteilijana. Alkuvuodet olivat intensiivisimmät. Vietin saarella lähes kaikki ajat niin työn kuin vapaa-ajan merkeissä. Pieni venematka mantereelta ja olin eri maailmassa. Saaren meri-ilmastosta ja taiteilijatalon myrkköjen haju tarttuivat teoksiini. Harakan saari on ainutlaatuinen yhdistelmä Suomenlahden sisä- ja ulkosaaristoa. Valitsin teoksen, joka minulle kuvaa sen olemusta ja jatkuvuutta. *Happy* on laatikkomainen kollaasi, jonka taustakuva on etelärannan kalliolla kasvanut haapa. Negatiivisesta maisemasta on valotettu valtavasta pahvilaatikosta tehdyllä neulanreikäkameralla suoraan hopeiselle valokuvapaperille. Laatikkoa verhoaa kasviväreillä sävytetty ja syanotypia-tekniikalla kuvioitu silkkiorganzakangas. Puusta ei enää ole jäljellä kuin kanto, mutta lähelle on kasvanut uusia, jo suuria vanhan haavan jälkeläisiä. Kaikki virtaa, mikään ei pysy paikallaan.

Happy
1999
82x54x6cm
neulanreikävalokuva ja syanotypia

Kalle Haapala

Metalliantesaani, Harakassa vuodesta 20xx

Olen metalliantesaani ja valmistan käsityönä viikinkiajan ja fantasian hengessä koruja vasara-alasin-pihdit -tekniikalla. Materiaalit hankin pääsääntöisesti romukaupasta. Koruni valmistan messingistä, pronssista, kuparista, ruostumattomasta teräksestä ja hopeasta.

Olen myös historianelävöittäjä. Osallistun erilaisiin muinaishenkisiin tapahtumiin ja markkinoihin. Kuulun *Viikinkiajan Laiva* -yhdistykseen ja purjehdin *Sotka*-nimisellä aluksella. Oppini olen saanut Lahden koti-teollisuuskoulusta ja Taideteollisen korkeakoulun iltalinjalta.

Siiri Haarla

Kuvataiteilija,
Harakassa vuodesta 2013

Systema Naturæ

Maalarin puutarhaa täytyy hoitaa
Kastella kyynelillä ja maidolla, kitkeä ja oksastaa.
Puutarhassa on veistospuisto kivettyneille elimille;
suihkulähteitä, joista pulppuaa elämän vettä ja
lampia, joissa ui väkivaltainen muinaisuus.

Maalarin puutarhassa lehtivihreä ja punasolu
ja hiilen musta yö ja on illuusio
kun väri on todellisinta totta

Verenkuvaa on totuus verestä ja minusta
Biologian kuvaton, koruton ja väritön esitys

Tietyyssä iässä, sanotaan, lapsi valitsee värin perusteella,
myöhemmin muodon. Entä jos kehitys häiriintyy?
Voiko värin tasolle jäädä?
Jälkeenjäänyt, väliinpuotoaja, väriinpuotoaja?

Oire: pukeutuu kirkkaisiin väreihin
Diagnoosi: hullu
Kaamosmasennus: värien ja halun katoaminen
Värisokeus: ympärivuotinen kaamos

Hyönteisen, nisäkkään ja maalarin maailman järjestyksessä
Väri on välttämättömyyden palveluksessa

Iiris Hälli

Taidemaalari, Harakassa vuodesta 2011

Merta iltavalossa, akvarelli, 10 x 15 cm, 2023

Pääsin Harakan Taiteilijataloon alivuokralaiseksi 2011 ja myöhemmin sain oman työhuoneen. Ihastuin heti saaren kiviin ja otin ne maalaus-teni malleiksi. Pidín myös päiväkirjaa kivistäni. Näin syntyi ensimmäinen kirjani, joka julkaistiin 2013 nimellä *Akvarelleja ja aforismeja*. Jatkan kivistä matkaani tekemällä myös pienoisteoksia. Poimin mitä tavallisimman kiven ja lisään siihen aaltojen ja kivikon hiomaa merilasia tai jostain löytämäni jotakin hylättyä.

Saaren eteläpuolelta avautuu aava horisontti. Maalaan merimaisemia ja kirjoitan myös pinnan alle jäävistä uhkakuvista. Auringonlaskun ihailuun sekoittuu tieto ilmakehän aineksista, joita ilman täällä voitaisiin paremmin. Toistaiseksi saarella lähes kaikkialla näkyvä ikiaikainen peruskallio tuntuu turvalliselta. Siihen luottaen tein toisen kirjani. Se ilmestyi 2021 nimellä *Päiväkirjamerkitöjä: Kesä on paikka – Saari on aika*.

Liisa Kallio

Kuvittaja, kuvataiteilija, graafinen suunnittelija ja kirjailija, Harakassa vuodesta 2020

Taiteilijoiden saari -näyttelyssä on esillä hiilipiirroksiani. Ne ovat osa *Kädellisten sukua* -teoskokonaisuutta, joka koostuu näyttelystä, taidekirjasta ja livepiirretystä konsertista.

Kädellisten sukua -otsikon alla esitän välähdyksiä ihmisyyden poluilta, syntymän ja kuoleman välistä. Vaikka piirrokset polveilevat tummissakin sävyissä, on niiden pohjavire on ihmistä rakastava ja toiveikas.

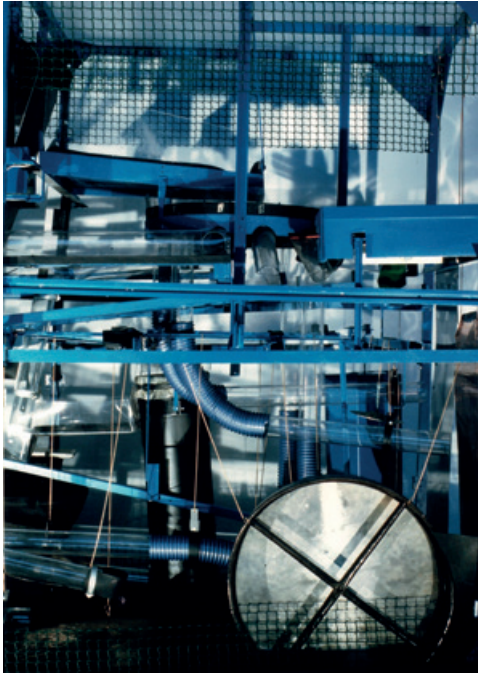

"Paljas iho", hiilipiirros paperille, kirjasta "Kädellisten sukua"
"Bare Skin", a charcoal drawing on paper, from the book "Humanity in Drawings"

Olof Kangas

Harakassa vuodesta 1988

Olof Kangas (s.1946) on kuvataiteilija, taidemaalari, joka on tehnyt myös liikkuvia veistoksia, esinekoosteita, taiteilijakirjoja, ympäristötaidetta ja valotaidetta. Hän on Taidemaalariiliiton ja Helsingin Taiteilijaseuran jäsen. *Taiteilijoiden saari*-näyttelyssä syyskuussa 2023 on esillä Olof Kankaan teos *Cantamobile*.

Liikkuvista veistoksista:

”Koneissa, jotka toimivat, mutta eivät tee mitään hyödyllistä” on jotain mielikuvitusta kiihoittavaa. Rakensin liikkuvia veistoksia puusta vuosina 1971-73. Vuosien mittaan syntyi myös satoja luonnoksia, joiden pohjalta loin 1992-94 *Cantamobilen*. Tämä multimediaveistos saa käyttövoimansa kahdesta sähkömoottorista. Siinä on 26 erilaista toimintoa, mm. valoja ja ääniä. *Cantamobile* on ollut esillä muun muassa Heurekassa kaksi kertaa, Espoon kulttuurikeskuksessa ja Kulttuurikeskus Stoassa.

Osmo Kivimäki

Kuvataiteilija, Harakassa vuodesta 1988

Muistini ja laskujeni mukaan saarella on näinä 35 vuotena työskennellyt yli 80 eri alan taiteilijaa. Ensimmäisiä työhuoneen haltijoita on toistaiseksi vielä muutamia jäljellä. Tulimme syksyllä kylmillään olevaan, kemikaaleilta haiskahtavaan taloon, toimivaa lämmitysjärjestelmää ei ollut. Sähköt toimivat, jos toimivat. Matti tiesi talossa olevan saunan, joka viimein löytyi, rakennuksen ainoa lämmin paikka. Porukkaa on tullut ja mennyt, joillekin paikka ei soveltunut kulkuyhteyksien puuttuessa, jotkut arastelivat jään ylitystä.

Näillä näkymin minulla ja monella muullakin on jäähyväisten aika (vuokrasopimus päättyy). Puolet elinvuosistani olen saanut nauttia täällä hienojen ihmisten ja kollegoiden seurasta. Toivottavasti saari ja taiteilijatalo tulee jatkossakin säilymään samanlaisena paratiisina kuin tähänkin saakka.

Sininen luonnos,
2023

Kastehelmi Korpijaakko

Valokuvataiteilija, Harakassa vuodesta 2017

Kuvailähde: Nummeken museo, Ylä-Karjalain kuva-arkisto

Saari on maan ja meren välinen neuvottelu
ja elämä saarella loputon kokous:
”Asetan kehoni tähän, OK?”

Menestyksekkään sovittelun avain on vastapuolen kuunteleminen.

The island is a negotiation between the land and the sea
and life on the island a never-ending meeting:
”I put my body here, OK?”

The key to successful mediation is to listen to the other side.

Anni Leppälä

Valokuvataiteilija, Harakassa vuodesta 2012

“Luonto, jota riemastuttaa sekasotku ja salaperäisyys, niin että vielä nykyäänkään, marraskuun ensimmäisenä vuonna 1927, emme tiedä miksi kuljemme portaat ylös ja miksi laskeudumme ne alas. Meidän jokapäiväisimmät liikkeemme ovat kuin laivan kulkua tuntemattomalla merellä. Kun merimiehet maston nokassa kysyvät tähyillen kiikareillaan taivaanrantaan, onko tuolla maata vai eikö ole - johon voidaan vastata kyllä, jos olemme profeettoja, ja ei jos olemme totuudenmukaisia.”

Virginia Woolf, Orlando

Valokuvat muuntavat kohteensa ja yritän antaa sen vain tapahtua, yhdistelen kuvia ja niiden osasia toisiinsa. Näkyvä todellisuus on kuin virtaavaa muotoaan muuttavaa ainetta jota valo, liike ja sattumanvaraisuus muoovavat. Paljon tunnistamatonta ja kuviteltavissa olevaa on piilossa pinnan alla.

Pekka Luhta

Harakassa vuodesta 2003

Harakka on merellinen saari aivan mantereen vieressä. Sijaintien vaihtuessa syntyy merkitysteneroja. Teokseni tekeminen Harakassa on tapahtuma, johon paikka osallistuu kuvitteellisesti ja konkreettisesti. Tällöin välimat kallakin on väliä. Luonnon muovaama väli Harakkaan on kynnyksen merelliseen kokemukseen ja samanaikaisesti myös arkinen työmatka yhteysaluksella tai soutamalla. Tähän nykytalvi tuo ongelman, kun kelirikko voi venyä kuukausiksi. Talvet ovatkin avainkokemus ilmastonmuutoksen nopeuteen. Aloittaessani työskentelyn Harakassa (syksyllä 2003) jäätie saareen oli selviö. Aprikoitiin vain kestäkö se ennen vuodenvaihdetta. Nyt omakohtaista, paikallista ja mikrohistoriallista tietoa meneillään olevasta ekokatastrofista on kertynyt paljon enemmän.

Seuratessani (kesällä 2023) uutisia Välimereltä, erityisesti Rodokselta, näen miten ilmastokriisin vaikutuksiin liittyy myös yhä vain laajeneva markkinailmiö, vapaa-ajan teollisuus ja matkailu kaikkinen seurauksineen. Se murtaa yhteisöjen rakenteita ja tekee kestävämmiksi niiden muutenkin haavoittuneet luontosuhteet. Kun merkittävä suomalainen filosofi Georg Henrik von Wright (1916–2003) nimitti ”turismin” ikäväksi vitsaukseksi, se ei tullut syyttä. Elinkeinojen yksipuolisuus onsamalla myös paikallisen tiedon katoamisen prosessi.

Teoksessani *Välillä meri – meri välissä* esillä on välimatkan mielikuvia. Ne sivuavat merten äärellä elävien yhdyskuntien tilannetta ja suhdetta niitä rajavaan tai yhdistävään vesielementtiin. Ekokatastrofiin ja luontokatoon liittyy muuttoaaltoja, etnisiiä ja poliittisia konflikteja ihmisten hakeutuessa kohti uutta mahdollisuutta. Itämeri on Välimeren ohella tätä näyttämöä. Rodoksen palaessa tuhkakksi (heinäkuussa 2023) se harmitti suomalaisia turisteja, kun korvauksia ei saatu. Samanaikaisesti pakolaisia mm. Syyriasta tai Afrikan valtioista hukkuu saaren lähivesiin.

Kun kävin Rodoksella polkupyöräilemässä (1984), kiinnostuin antiikin seitsemään ihmeeseen kuuluneen kolossin kohtalosta, jonka jättirakenne tuhoutui maanjäristyksessä vain 66 vuotta pystyttämistään. Pyöräillessäni en edes kuvitellut välimerellistä tai itämerellistä maailmaa 2023. Yritän nyt lähestyä sitä fragmentaarisesti. Työhöni kuuluu joitakin tekstejä, valokuvia, videoluuppi sekä pari esinenäytettä.

Päivi Maunu

Visual artist, in Harakka since 2014

My art projects are site-specific and temporally defined. Just as in nature, the art works have developed slowly.

Medusa, Sea Glass and Other Wanderers

The main material of this environmental art project is sea glass washed by waves and ice onto the shores of Harakka Island. Temporality and location can be estimated if not judged from the bottleneck greyed and rounded by the waves. Sometimes the initial twilight of the material is revealed to be crystal clear.

Series of sea glass: Metazoo 2023, Maneetti 2022, Monsterit 2022, Mariaanit 2021, Medusa 2020

Cloud Garden

Like clouds, the environmental artwork, *Cloud Garden*, established in 2015, is in constant flux. One cannot tire of observing and tracing its cycle of growth, bloom and decay. Roots of household herbs thrusting into cotyledons and the growth of newly hatched seagulls. *Cloud Garden* is a minuscule, 1 sq space beneath the windows of my studio on Harakka Island.

<https://www.researchcatalogue.net/view/797606/797607>

Marika Maijala

Taiteilija, Harakassa vuodesta 2017

Haaksirikkouduin elämästäni Harakan saarelle keväällä 2017. Lukittauduin Taiteilijatalon huoneeseen numero 325 ja päätin, etten koskaan tulisi ulos. Tein yksinäisyydestä olemassaoloni ja taiteellisen praktiikkani ytimen.

Ensin havahtuin rakastelevien loppien huutoihin: enkö ollutkaan saarella yksin? Seuraavaksi minua puhuttelivat hanhet, sitten taiteilijat. Yksi heistä tarjosi soutuvenekyytiä, toinen pyysi sitä. Heitä oli aivan mahdotonta pitää loitolla. Keittiössä he halusivat kertoa ajastaan saarella, nyt ja 1990-luvulla, jolloin meri vielä jäätty talvisin. Kuuntelin, ja aloin kertoa itsekin.

Nostamme viitan, Piper lähestyy Särkältä kuin luotettava ystävä, säässä kuin säässä. Kyydissä on kuljettaja, purjehtijoita, hyönteistutkijoita, kolme siskoa, rakastuneita, lontoolainen, taiteilijoita, myös minkki osaa matkustaa sillä. Saan hypätä Harakan laiturille ensimmäisenä ja kiinnittää veneen. Sillä tavalla kuljemme yhdessä, kevästä seuraavaan.

M/S Curiosity. Kuva: Jaakko Pennanen

Soili Mustapää

Kuvataiteilija, Harakassa vuodesta 2017

Harakkasaaren patsaat, keramiikka

Yhtäkkiä heitä alkoi tulla käsieni kautta, annoin saven ottaa muotonsa.

Ehkä he halusivat ilmiintyä Harakan saarelle ja todistaa tänne rantautuvien ja ohiliitelevien virtaa. Tavata tulevaisuuden menneisyyden Unholaan katoavia ja kertoa jotakin. Kohdata tämän kirjan kautta Sinut, juuri NYT.

www.mustapaa.wordpress.com

Heikki Mäntymaa

Taiteen jalka-, sana- ja käsityöläinen, Harakassa vuodesta 1988

Seison täysvalkoisissa Taidetalon katolla avajaisiintymisessäni. Kädet ylhäällä liikutan kehoani tuulenpyörteiden tahdissa. Katsahdan taivaalle. Yläpuolellani lokkiparvi leluttelee paikallaan, liikkuen käsieni rytmissä.

Olen merenpuoleisella peilikirkkaan kostealla jäällä. Tiedän jään olevan puolimetristä. Hetkessä voimistuva tuuli tempaa minut mukaansa. Surffaan kumiteräsaappaillani halki jäätikön. Tömähdän turvallisesti laivaväylän lumipenkkaan.

Upeimmat luontokokemukseni olen elänyt keskellä pääkaupunkia, Harakan saarella. Huuhkaja noussut siivilleen käden mitan päästä, helmipöllöt kuuraisilla oksilla, jänis ja peura uinut ohitseni marraskuisessa aallokossa.

Herkimpiä teoksiani ovat luistimilla pitkät hiljaiset spiraalinjäljet meren jäällä tai yhden jalan liuku Harakasta lähes Suomenlinnaan. Lumisina talvina mittavat jatulintarhat talloen saaren ja Kaivopuiston väliselle valkoisen puhtaalle lumilakeudelle.

Tuula Närhinen

Harakassa vuodesta 1997

*Alien Invaders (2023), installation
Nest-sculptures put together of plastic waste drifted ashore,
photographs of the nests placed in the natural habitat of the island*

Tuomo Rainio

Kuvataiteilija, Harakassa vuodesta 2012

Valo ja painovoima (ääriviivat), 2020. Digitaalinen HD video (loop)

Valo ja painovoima tarkastelee kuvan ajallisuutta jonakin ei-vielä-esittävänä tai ei-enää-esittävänä. Teoksen materiaalina on kaksi Antiikin aikaista veistosta, joista on tuotettu digitaalinen 3D-malli. Veistoksia teoksessa ei suoraan nähdä vaan ainoastaan yksittäisiä, alati muotoaan hakevia viivoja, jotka syntyvät kolmiulotteisten kappaleiden leikatessa kaksikulotteisen kuvan tason. Teos häilyy abstraktion rajalla ja tuntuu kuin viivojen jatkuva liikehdintä ehdottaisi jonkin esittävän ilmenemistä.

Harriina Räinen

Kuvataiteilija, Harakassa vuodesta 2023

Muutin Harakan saaren Taiteilijataloon toukokuussa 2023, ja olen talon tuorein asukas. Mukanani saarelle rantautui kuvataiteilijalle tyypillisesti joukko materiaaleja, työvälineitä sekä valmiita ja keskeneräisiä, muotoaan edelleen hakevia teoksia. *Taiteilijoiden Saari* -näyttelyn teoskokonaisuuteni on valikoima näistä materiaalisuuksista: nähtävillä on muun muassa Utön saarelta kerättyä ja veistettyä ajopuuta, kalkkikivistä valmistettuja litografian painolaattoja ja Kaukoidässä kasvaneen mulperipuun kuidusta valmistettuja paperisia vedosrullia. Teos on nähtävillä Taiteilijatalon kirjastossa, ja olen pohtinyt sitä työstäessäni potentiaalin, arkiston ja logistiikan teemoja.

Olen Helsingissä toimiva tutkimus- ja prosessorientuutunut kuvataiteilija. Taiteellisen praktiikkani ytimessä ovat materiaalien luonne, havainnon tapahtuma, sekä ihmisen monitahoiset suhteet ja suhtautumiset ei-inhimillisiin toimijoihin. Työskentelen monipuolisesti linssipohjaisten mediumien, veistoksellisten elementtien, painetun taiteen ja tekstin keinoin. Valmistuin kuvataiteen maisteriksi Taideyliopiston Kuvataideakatemiaan taidegrafiikan opetusalueelta vuonna 2019.

Vaokuva: Emilia Tanner

Kaisa Salmi

Harakassa vuodesta 2016

Käsittelen töissäni yhteiskunnallisia, poliittisia ja sosiaalisia aiheita. Useat työni muuntuvat yhteisötaiteeksi yleisön osallistuessa omaehtoisesti tai kutsuttuna. Suuri yleisö tuntee minut ympäristö-, performanssi-, video- ja osallistavasta taiteesta.

Tämä työnimellä *Aasi* kulkeva performanssi ja installaatio ottaa kantaa sodan hirveyksiin. Teos on syntynyt unessa nähdystä visuaalisesti vahvasta kuvasta. Pääni tilalla on valkoinen aasin pää ja vedän valkoisessa asussa perässäni raskasta taakkaa. Taakka on kuollut puun karahka, jonka oksien päässä kylluu sotarikollisten päät: Gerasimov, Lavrov, Lukašenko, Prigožin, Putin ja Shoigu. Sota tappaa, tuhoaa, aiheuttaa nälänhätää ja kiihdyttää ilmastokatastrofia.

Johanna Suonpää

Tekstiilitaiteilija ja kuvanveistäjä, Harakassa vuodesta 2019

Teoksia ja tunnelmia Harakasta 2019-2023

Ajan ja paikan ulottuvuudet – Harakan kosketus

Kussakin tilassa täällä saarella, pienessäkin huoneessa on jokin pinta johon peilautuu kokonainen kertomus. Ajankulun hiljaisuudessa olen alkanut paremmin huomaamaan paikan luonteen monimuotoisuutta, sekä sen muuta kokonaisuutta kannattelevaa hienovaraisesta läsnäoloa. Tietoisuus siitä, että kuuluu osana saaren moniääniseen kokonaisuuteen on tullut tärkeäksi osaksi omaa työskentelyäni. Saaren kaiut kulkeutuvat sisälle taloon jossa työskentelen. Käsillä tekemisen kautta tämä yhteys saareen löytää uudenlaisia sisältöjä ja tunnelmia myös materiaalien kautta. Luonteenomaista teoksilleni ovat usein olleet orgaaniset veistokselliset muodot ja luonnon ornamenttiikka. Etsin yllätyksiä ja tapoja työskennellä, jotka ovat itselleni kiinnostavia rajanylityksiä. Näin ollen kankaiden ja lankojen lisäksi olen viime vuosina aloittanut matkanteon myös metallimateriaalien parissa.

Työskentelyäni on tukenut Taike ja Suomen Kulttuurirahasto, kiitos!

Petra Vehviläinen

Kuvanveistäjä ja kuvataiteilija, Harakassa vuodesta 2019

Valmistelen *Taiteilijoiden Saari* -ryhmänäyttelyyn jäähyväisteosta saarelle. Teos muodostuu taiteilijatalon ympäristöstä löytyneisiin kiviin tehdyistä kairverruksista, jotka kuvaavat itselleni tärkeitä asioita, elementtejä ja tapahtumia saarella ajalta jonka olen saanut viettää Harakassa. Kivet ovat joskus taannoin kairattu timanttipora-tekniikalla ja niiden alkuperästä ei kenelläkään ole varmaa tietoa. Todennäköisesti ne ovat peräisin taiteilijatalon kivijalasta, josta ne on porattu erilaisia taloteknisiä ratkaisuja varten, avaten sisäänpääsyjä talon perustuksiin. Vuonna 1929 rakennetun talon perustuksissa käytetyt kivet ovat mitä suurimmalla todennäköisyydellä kotoisin saaresta tai lähialueilta. Varmuudella voidaan kuitenkin sanoa, että ne ovat miljardeja vuosia vanhoja. Oma aikani Harakassa päättyy nyt lokakuussa 2023. Määräaikaisen vuokrasopimuksen tuoma epävarmuus ajoi minut päätökseen, jossa joudun luopumaan itselleni rakkaasta työpaikastani ja yhteisöstä Harakan saarella. Kaipaan pysyvyyttä, jotta voin työssäni – sen olosuhteissa ja sisällöissä – hyväksyä ja kohdata vääjäämättömän: muutoksen.

Näyttelyn jälkeen teoksen kivet palautuvat takaisin paikoilleen taiteilijatalon ympäristöön tarjoutuen taas pitämään paikoillaan pressua tai jotain muuta tuullessa lentävää, toimimaan ovistoppereina, hautautumaan soraan tai maa-ainekseen, tekemään virkaa muurahaispesän kattona tai saunamajojen turvapaikkoina, tai muuten vain nököttämään ja antautumaan jollekin odottamattomalle.

You can find this text in english here: www.petravehvilainen.com/youwillbemissed2023

Virpi Vesanen-Laukkanen

Tekstiili- ja kuvataiteilija, Harakassa vuodesta 1993

Harakka on työhuone, yhteisö ja paikka näyttelyille. Viime vuosituhannen lopussa, suunnitellessani näyttelyä Taiteilijatalon tyhjiin laboratorio-tilaan, uutiset kertoivat kotinsa menettäneistä, Tšetšnian sotaa pakenevista ihmisistä. Halusin tuoda elämää ylläpitäviä elementtejä tähän entisen puolustusvoimien kemian koelaitoksen kaasunaamarilaboratorioon, tilaan, jossa on tutkittu tapoja tuhota elämää. Sanat usko, toivo ja rakkaus toistuivat luonnoskirjassani usein. Ravinto, lämpö ja puhtaus ovat myös tärkeitä elämän ylläpitäjiä. Nämä sanat tuntuivat niin merkityksellisiltä, että päätin tehdä ne hitaasti, kirjaillemalla ohuella langalla pellavapyyhkeille. Pyyhkeet asetin peltisiin pesuvateihin kuuteen vetokaappiin. Seitsemänten pesuvatiin tippui vesi vuotavasta hanasta. *Tärkeät* oli esillä *Hiljainen tila* -näyttelyssäni, joka oli osa Harakan taiteilijoiden *Talvinäyttelyä* vuonna 2000.

Tärkeät, yksityiskohta teoksesta.

**Kari Yli-Annala ja
Hazem Al-Sharif:
31°37'23.18''N
35°08'12.19''E /
60°09.01'N,
24°57.47'E**

Al-Arroub (tai Al-'Arrub) on pakolaisleiri Länsirannalla Palestiinassa. Leiri perustettiin vuonna 1950, jolloin sinne asettui pakolaisia 33 kylästä. Israel vartioi leiriä ja kyynelkaasuttaa usein sen kaduilla. Hazem al-Sharif syntyi leirillä ja asuu ja työskentelee siellä ja Suomessa. Hän on itsenäinen näyttelijä (Bachelor of Arts, BA) ja Nowat-teatterin perustaja. Kuvataiteilija Kari Yli-Annala on vuokrannut työhuonetta Harakan saarelta vuodesta 2009 lähtien. Hän on saarella toimivan Kokeellisten taiteiden nomadisen akatemian perustaja. Leirin pinta-ala on 240 dunamia (24 hehtaaria). Saaren pinta-ala on 9 hehtaaria. Paksun valkoisen sumun keskellä voit kuvitella itsesi leirin ympärillä oleville kukkuloille. Olet keskellä kiviä, kasveja, puita, bakteereja, hyönteisiä ja muita eläimiä.

Al-Arroub (or Al-'Arrub) is a refugee camp in the West Bank in Palestine. The camp was founded in 1950, when the inhabitants of 33 villages fled and settled there. Israel guards the camp and often tear gasses in its streets. Hazem al-Sharif was born in the camp and lives and works there and in Finland. He is an independent actor (Bachelor of Arts, BA) and the founder of Nowat Theater. Visual artist Kari Yli-Annala has rented a studio on Harakka Island since 2009. He is / They are the founder of the Nomadic Academy of Experimental Arts operating on the island. The area of the camp is 240 dunams (24 hectares). The surface of the island is 9 hectares. In the middle of the thick white fog, it is possible to imagine that you are on the hills surrounding the camp. You are in the middle of rocks, plants, trees, bacteria, insects and other animals.

Kiitos/ كل أركش / Thank you: Taike, SKR, Olga ja Vilho Linnamon säätiö, Eero Tiainen (VR-editointi) sekä Helena Korpela

Aoi Yoshizawa

Visual and textile artist, in Harakka since 2018

In 2012 I spent my summer on the island of Harakka, assisting the artist Virpi Vesanen-Laukkanen. Every morning she cooked different kinds of porridge with fresh berries, and for lunch she made fresh salad from her garden. That summer was unforgettable - my first encounter with the Finnish summer in the context of the archipelago. After dreaming of becoming an artist on the island, I was given a workspace in 2018. The first few years were quite adventurous, learning how to row a boat in the wavy sea and how to walk carefully on the ice. Harakka Island has definitely made me wind and waterproof.

The landscapes I see on the island are essential to my creativity as I try to capture the atmosphere of the sea horizon in my artwork. In addition, the flowers of the island in the summer and the solitude of the winter are an important part of my artistic practice.

www.aoiyoshizawa.com

Aoinkauppa (installation view), Kasematti IV, 2020, photo Kastehelmi Korpijaakko.

Yhteistyötahot

AAH - Art Archipelago Helsinki

on Helsingin saariston itsenäisten taidetoimijoiden uusi verkosto. Verkostoon kuuluvat Harakan taiteilijatalo, Kokeellisten taiteiden nomadinen akatemia, *HIAP – Helsinki International Artist Programme, Lasistudio Hytti, Pot Viapori, Suomenlinnan Studio, Taidekoulu Maa, Kitchen Lab Tarvo ja Vartiosaari Artists Association.*

Harakan luontokeskus

toimii historiallisissa tiloissa Harakan saarella, jonka kasvillisuuden ja linnuston rikkaus on vertaansa vailla. Luontokeskus järjestää maksuttomia luontoretkeä, saariseikkailuja, yleisötapahtumia ja saaristoluontoon tutustumista. Vain kivenheiton päässä Kaivopuistosta olet avomerellä ääressä, herkässä saaristoluonnossa.

Merenkävijät

on aktiivinen pурсeura, joka pitää majaan Särkän saarella Helsingin edustalla. Seura vietti vuonna 2022 satavuotisjuhluja ja vuosi 2023 on seuran sadas purjehduskausi. Yhteysvene Harakan ja Särkän saariin kulkee huhtikuusta lokakuuhun. Yhteysveneen lähtöpaikka mantereelle puolella on Ullanlinnanlaituri, Café Ursulan vieressä.

Ravintola Särkänlinna

sijaitsee linnakerakennuksessa Särkän saarella, josta on näkymät Helsingin suuntaan ja avomerelle. Särkänlinna on yksi Helsingin rakastetuimpia kesäravintoloita. Ruokalista nojaa parhaisiin raaka-aineisiin, saaristolaisuuteen ja kotimaisiin ruokasesonkeihin. Hää-, kesäjuhla- ja rapupaikkana Ravintola Särkänlinna on aina ollut ehdoton. Ravintolan tiloissa toimii Oiva Galleria, jossa on nähtävissä *Merisilta*-ryhmänäyttely 15.9.2023 asti.

Partners

AAH - Art Archipelago Helsinki

is a new network of independent art initiatives in the Helsinki archipelago. The network includes *Harakka Artists' House, Nomadic Academy of Experimental Arts, HIAP – Helsinki International Artist Programme, Glass studio Hytti, Pot Viapori, Suomenlinnan Studio, Art School Maa, Kitchen Lab Tarvo and Vartiosaari Artists' Association.*

The Harakka Nature Centre

operates in historical premises on the lovely island of Harakka, which has an unparalleled richness of vegetation and birds. The Nature Centre offers free nature tours, island adventures and public events during the summer season. Just a stone's throw away from Kaivopuisto, you are by the open sea, in the delicate nature of the archipelago.

Merenkävijät

is an active sailing club based on the island of Särkkä. The club celebrated its centenary in 2022 and 2023 will be its centenary sailing season. The connecting boat to Harakka and Särkkä islands runs from April to October. On the mainland side, the boat departs from the Ullanlinna pier, next to Café Ursula.

Särkänlinna Restaurant

is located on a fortress island Särkkä, overlooking Helsinki and the open sea. Särkänlinna is one of the most popular summer restaurants in Helsinki. The menu is based on the best ingredients, island flavors and Finnish food specialities. Särkänlinna Restaurant has always been an absolute must for weddings and summer parties. The restaurant also houses the Oiva Gallery, where the joint exhibition *Merisilta* is exhibited until 15.9.2023.

Kuva: Viena Kytöjoki

